

Ние използваме "бисквитки", за да улесним Вашето сърфиране и да Ви покажем съдържание, което може да Ви заинтересува. Използвай

Разбрах

този сайт, Вие се съгласявате с [нашите условия](#)

ако се чудиш какво да кажеш - кажи истината

НОВИНИ

ГЛАСЪТ НА ЖАБАТА

ИНТЕРВЮ

ОБЩЕСТВО

ПОЛИТИКА

FROGNEWS.TV

СВЯТ

КУЛТУРА

БИЗНЕС & ТУРИЗЪМ

ЛАЙФ СТАЙЛ

АРТ ДЖУНГЛА

ЧЕРНО И БЯЛО

23-годишен притежава най-голямата колекция български „сандъци“

1 | 5433 | 12.02.2015

Антон Оруш с някои от най-ценните си експонати *

Най-голямата колекция стари български телевизори е притежание на Антон Оруш. Сега той е на 23 години. Първия си експонат прибрал, когато бил 12-годишен. Карал колело и съвсем ненадейно попаднал на перфектния телевизор „Рубин Ц281“, който бил изоставен до някакъв вход. След умели финтове намерил начин как да го прибере. Оттогава започва всичко.

Днес разказва със страст за колекцията си, която вече наброява над 280 телевизори и радиа. Нарича ги „сандъци“, като думата за него е заредена с много смисъл. Така кръщават и сайта си - www.sandacite.net. Името идва от само себе си. Баба му постоянно недоволствала и го преследвала с репликите „само сандъци са ти в главата“, „пак ли сандъци ми носиш“ и разни от сорта.

Истината е, че далеч не само сандъци са в главата на младия и вманиачен колекционер, но сякаш те са завзели най-голям процент от вниманието му. Антон Оруш работи към Университетската библиотека на Софийския университет, търгува с книги, завършил е философия, а колекционирането на стара техника му е просто хоби.

„Антон Оруш е един щастлив човек“, заявява категорично колекционерът за себе си. Съвързва работа и хоби в едно. Не знае какво е да му мрънка шефът, да е трябвало да му платят, а да не го сторят, колегите да го гледат на криво и да му правят мръсно, гордее се Оруш.

Колекцията му далеч не е само от телевизори. Той се занимава с колекциониране на българска техника въобще – телевизори, радиоапарати, грамофони, усилватели, някои компютри, а от бялата техника - единствено по-интересните експонати. Например от печките „Мечта“ има всички по-важни модели. Собственик е и на най-стария български бойлер и пералня.

Най-скъпите и древни експонати, които има в колекцията си, са българските радиоапарати от средата на 30-те години. От 2010 г. обаче решава да се профилира. Дойдох до идеята, че е по-ценно да съхранявам преди всичко българска техника, казва Антон Оруш. Затова днес 2/3 от колекцията му се състои от български сандъци, около 1/3 са руските.

За страстния колекционер не е достатъчно да се снабди просто с ценните експонати. Води прилежна статистика на всичко и колекционира с не по-малък интерес техните ръководства, технически описания, технически книги, периодика. Възможността някой ден да е запазен сандъкът, но да няма схемата или описанието му, за него звучи направо кошмарно.

Антон разказва със смях за някои свои колекционерски неволи от детския си период. Така например през 2005 г. бил на гости в с. Бистрица. Най-неочаквано на връщане му се изпречва телевизор „Пирин 2“. Тогава дори не си давал сметка, че е един от най-разпространените телевизори изобщо. Грабва го щастлив и го носи на ръце до автогарата, където го качва на автобуса, и си го прибира у тях. Само един по-ярък и мъчен спомен от това „мъкнене“ има младият колекционер.

През 2009 г. бил на тема печки „Мечта“. Тогава бил 12 клас. Своя рядък модел „Мечта“ намерил в Перник. Решил да я купи, но щял да види зор с транспорта. Затова се въоръжил с количка. Превозил я с нея до с. Владая, а оттам взел автобус. По негови думи нататък било лесно. „Стигнах до Княжево, оттам с 5-тата трамвай и право у нас“, разказва за неволите си Оруш.

От март 2011 г. настъпи модерният период в развитието на моят колекция, продължава разказа си младият човек. „Разработил съм комплексна интегрална програма за създаване на мащабна колекция, която да даде представа за развитието на българската техника от битовия сегмент. За да могат да бъдат отделени и представени всичките експонати, започнах да ги публикувам в различни сайтове. Впоследствие си създадох и мой.“

Независимо, че колекционерството е изключително скъпо хоби, в тези среди не е прието да се казва кое колко струва. Това е абсолютно просташко, информира ни в тънкостите на хобито си Оруш.

Телевизорите, които все още му липсват в колекцията, са „Респром Т 6102“, „Хемус“, „София 59“ (последната му модификация) и „Елена“. Тях ги търся под дърво и камък, но са много редки, заявява Оруш. Цените са по договоране. Например пускам обява, в която заявявам какво търся да купя. При нас се акцентира върху състоянието на апарата. Ако си реставратор, е важно какво е било състоянието му преди и след.

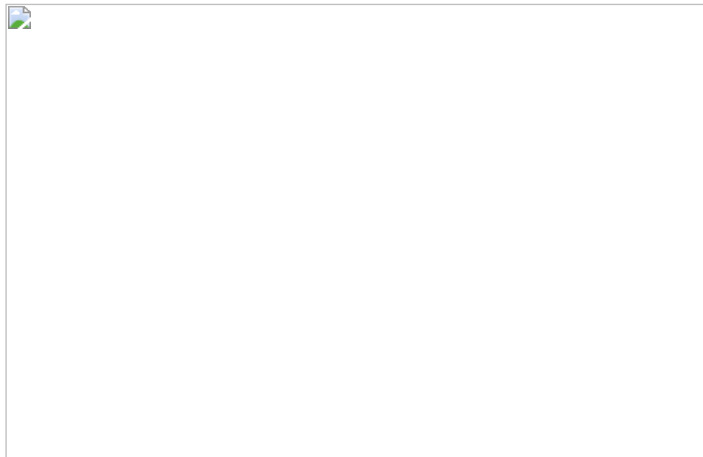
Относно реставрирането на телевизорите, това е тема, по която Антон Оруш е упрекуван много – само събирал, но не реставрирал, недоумявали колегите му. Но той си има стратегия. „До 2010 г. се занимавах с реставрация, но от тогава съм на етап натрупване. Смятам, че тези експонати ще има възможност да се намират още 3-4 години в най-добрия случай. След това цял живот ще мога да ги реставрирам, защото пазарът ще е изчерпан. А реставрирането е много времеемък процес.“

Под реставрация се разбира не само сандъкът да придобие привлекателен вид, но и да проработи. Според Оруш това е лесна работа, защото телевизорите били ремонтнопригодни, тъй като нямат тази степен на миниатюризация, както при съвременната техника. Той с гордост цитира изследване, според което неговото поколение е сред последните, които ще могат сами да си ремонтират компютъра. Иначе никога не е изучавал електротехника. И за него днес това е странно. Първоначално се интересувал единствено от естетическия вид на експонатите си, но с годините се научил и да ги докарва до картина.

Един от законите за страстния колекционер е, ако нещо не му трябва, да не го взема. Сред апаратите му няма два еднакви. Няколко са запалените български колекционери, към които се определям и аз. Разменяме си части, които на някого може да не трябват, но на друг да са му от полза, каза Оруш.

Въпреки че в България се организират няколко изложби за стара техника и предимно за радиоприемници, той не участва. „Херостратовщината ми не стига дотам, че да се вдигна до Казанлък, за да се изфукам с радиоапаратите си. Така или иначе си разменяме информация с хората и на форумни събирания“.

Сред хобитата му е и писането. От 17 януари в интернет е публикувана първата част на комедийния му роман „Монетариум“, в който Оруш разказва за няколко вминачени от собственото си величие герои, като книгата му е достъпна безплатно.

Телевизор руски Рубин 102 (1959), радиограмофон Токата и първият български радиоцкаф Хармония РМШ 60 (1960)

Първата българска пералня ЕП`53 (1953 г.), производство на завода Елпром Варна

* На първата снимка отляво надясно: български радиоапарат ИРА (1935), вторият български компютър ИМКО 2 (1982), руски телевизор Рубин 102 (1959), грамофонна плоча Балкан (втората половина на 30-те), първият български радиоцкаф Хармония РМШ 60 (1960), в ръцете на Антон Оруш е първата българска копирна машина Инфра`66 (1966), български радиоапарат Адлер (1936).

Фрог нюз

КОМЕНТАРИ

Име:

Коментар:

Въведете числата от снимката:

[Публикувай >](#)

hey

14/02/2015 - 13:48

Притежавам радиощаф "Хармония" и фризер "Мраз". Ако представлява интерес, контакт alfi44@abv. bg

[0](#) [+](#) [0](#) [-](#) [!](#)[» отговор](#)[ЗА НАС](#) | [КОНТАКТИ](#) | [РЕКЛАМА](#) | [ПАРТНЬОРИ](#)

ако се чудиш какво да кажеш - кажи истината

НОВИНИ

ГЛАСЪТ НА ЖАБАТА

Гласът, Фрог-Сатира, Фрог-Кино

ИНТЕРВЮ

ОБЩЕСТВО

Актуално, Народен Глас, Ъnderground, Мистерии, Минало, Местни Избори 2015

ПОЛИТИКА

FROGNEWS.TV

СВЯТ

КУЛТУРА

Арт Джунгла, Черно И Бяло

БИЗНЕС & ТУРИЗЪМ

ЛАЙФ СТАЙЛ

Фабрика За Клюки, Храна И Вино, Фрог Мюзик, Хороскоп, Тийн Тайм, Етно Календар, Видео Архив

MOTOR.FROGNEWS.BG

ZDRAVE.FROGNEWS.BG

DELOTO.INFO

BULGARIA-TOURISMBG-BG.COM

© 2016 FROG NEWS. Всички права запазени

The website is running on HHVM / By Facebook